

УДК 677.075

**РОЛЬ ЖУРНАЛУ «ИЗВЕСТИЯ ВЫСШИХ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЙ.
ТЕХНОЛОГИЯ ЛЕГКОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ» В РАЗВИТИИ НАУКИ ТА
ПІДГОТОВЦІ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ**

80-річному ювілею КНУТД присвячується

Ф.А. МОЙСЕЄНКО, Н.П. БУХОНЬКА

Київський національний університет технологій та дизайну

В оглядовій статті викладена важлива роль журналу в розвитку науки та підготовці науково-педагогічних і інженерних кадрів для легкої і текстильної промисловості

Викладачі вищих навчальних закладів крім навчальної роботи виконують значну наукову та навчально-методичну роботу, на виконання якої відводиться приблизно 50 % від загальної кількості робочих годин в навчальному році.

Результати наукових робіт повинні впроваджуватись у виробництво і сприяти прискоренню темпів його розвитку та підготовці наукових і науково-педагогічних кадрів. Але все це можливо лише при умові своєчасного опублікування результатів наукових досліджень та рекомендацій у відкритих, загальнодоступних друкованих наукових виданнях.

Успішна розробка наукових проблем, взаємний обмін науковою інформацією, впровадження закінчених науково-дослідних робіт у виробництво потребували значного покращення стану видавництва результатів наукових досліджень у всіх галузях науки, техніки, технології і виробництва. Тому Міністерство вищої і середньої спеціальної освіти СРСР (МВССО СРСР) заснувало починаючи з 1958 р. випуск 23 наукових журналів «Известия высших учебных заведений» («Известия вузов») різних галузей промисловості і науки, в тому числі «Известия высших учебных заведений. Технология легкой промышленности».

Видання наукових журналів МВССО СРСР доручило окремим провідним вищим навчальним закладам, в тому числі і Київському технологічному інституту легкої промисловості (КТІЛП), який видавав журнал «Известия вузов. Технология легкой промышленности» з моменту його заснування (1958 р.) до закриття журналу в 1992 р. у зв'язку з розпадом Радянського Союзу. Перший номер журналу вийшов з друку в березні 1958 р. Журнал, який регулярно видавався 6 разів на рік, публікував статті й огляди по результатам теоретичних і експериментальних досліджень, виконаних у вузах Мінвузу СРСР та Мінвузів союзних республік, а також в галузевих науково-дослідних інститутах та установах легкої та текстильної промисловості, і спрямованих на:

- розробку теоретичних основ проектування;
- удосконалення існуючих і створення нових технологічних процесів, виробів, апаратів і обладнання легкої та текстильної промисловості;
- удосконалення організації виробництва і розробку автоматизованих систем керування виробничими процесами і виробництвом в цілому;
- комплексну механізацію й автоматизацію виробничих процесів.

Авторами статей були співробітники більше 50 вузів, галузевих і академічних науково-дослідних інститутів СРСР, при цьому авторами біля 85 % всіх статей були співробітники вузів: майже всі доктори наук, більшість кандидатів наук, викладачі, майже всі аспіранти та здобувачі наукових ступенів доктора або кандидата наук, які відповідають профілю журналу. І це все при тому, що ВАК Мінвузу СРСР не зобов'язував здобувачів наукових ступенів публікувати певну кількість статей до захисту дисертації. Публікувались також статті вчених фундаментальних наук, які внесли свій вклад в розвиток легкої і текстильної промисловості.

В журналі були надруковані передові статті міністра вищої і середньої спеціальної освіти УРСР Г.Г. Єфіменка, міністра легкої промисловості СРСР М.М. Тарасова, міністрів легкої промисловості УРСР Д.Г. Костенка (1959 р.) і О.Я. Касьяненка (1982 р.), заступника міністра легкої промисловості Вірменської РСР В.А. Нраньяна та інш.

Періодично друкувались також статті вчених із зарубіжних країн: НРБ, НДР, ВНР, ПНР та інш.

Редакція журналу систематично звітувала про свою роботу перед Мінвузом СРСР. Крім річних письмових звітів періодично заслуховувались звіти головного редактора журналу на засіданнях секції текстильної і легкої промисловості Науково-технічної ради Мінвузу СРСР і на засіданнях колегії Мінвузу СРСР, в рішеннях яких відмічалось, що журнал «Известия вузов. Технологія легкої промисловості» є засобом оперативного обміну інформацією про виконані та виконувані наукові дослідження, які пов'язані з легкою і текстильною промисловістю. Публікації журналу суттєво допомагають викладачам і науковим співробітникам вищих навчальних закладів підвищувати їх ділову і наукову кваліфікацію, удосконалювати навчальний процес. Відмічалась важлива роль журналу в сприянні впровадженню результатів наукових досліджень в народне господарство і в навчальний процес, в активній допомозі вченим вузів у виконанні завдань координаційних планів і цільових комплексних програм.

Як недолік, відмічалась мала кількість публікацій статей оглядового характеру, які узагальнюють результати по важливішим науковим проблемам техніки і технології легкої промисловості, а також недостатньо публікацій в журналі вчених відповідних вузів Сибіру, Середньої Азії і Закавказзя.

З метою розширення авторського колективу і кола читачів, а також залучення до роботи в журналі наукової громадкості Середньої Азії, Закавказзя та інших регіонів країни, редакція і редколегія журналу встановили і підтримували зв'язки зі всіма вузами, в яких велась підготовка фахівців для легкої і текстильної промисловості. В ряді вузів Середньої Азії і Закавказзя були призначені громадські кореспонденти.

Отже, усунення відмічених недоліків було в центрі уваги редколегії і редакції журналу, що дало певні позитивні результати. Збільшилась кількість оглядових статей, а також публікацій вчених Новосибірського філіалу Московського технологічного інституту легкої промисловості, Ташкентського інституту текстильної і легкої промисловості, Джамбульського технологічного інституту легкої і харчової промисловості, Східносибірського технологічного інституту, Азербайджанського технологічного інституту.

Редколегія і редакція журналу надавали велику допомогу здобувачам вчених ступенів доктора і кандидата наук в апробації результатів наукових досліджень і підготовці до захисту дисертаційних робіт.

Високо кваліфіковане рецензування, конкретні критичні зауваження і поради рецензентів-членів редколегії по покращенню рукописей статей, а також ретельне редагування рукописів кваліфікованими співробітниками редакції журналу забезпечували високий науковий рівень опублікованих статей.

Про компетентність і авторитет редколегії журналу свідчить її склад. До редколегії досить тривалий час входили такі відомі в легкій і текстильній промисловості вчені: проф. В.А. Афанасєв, засл. діяч науки і техніки України, проф. М.П. Березненко, проф. Б.А. Бузов, проф. О.П. Бурмістенков, проф. В.В. Веселов, проф. В.М. Гарбарук, проф. О.С. Далідович, проф. М.В. Замарашкін, засл. діяч науки і техніки РРФСР, проф. Ю.П. Зибін, доц. Л.П. Ігнатова, проф. Г.П. Іспірян, проф. І.І. Капустін, засл. діяч науки і техніки України, проф. М.П. Котов, проф. О.І. Кобляков, проф. О.І. Комісаров, проф. Л.О. Кудрявін, проф. Д.О. Куциді, проф. М.П. Куприянов, проф. Р.В. Луцик, проф. Л.С. Мартинов, засл. діяч науки Литовської РСР, проф. А.В. Матуконіс, проф. У.К. Мадієв, проф. Е.Х. Меліков, проф. Б.С. Окс, проф. М.М. Павлов, проф. С.О. Павлов, доц. В.О. Піщиків, проф. Л.М. Плужніков, проф. В.Г. Полухін, член кор. АН Литви, проф. В.Л. Рояцкас, проф. В.Е. Романов, проф. С.І. Русаков, проф. Л.С. Смірнов, проф. О.М. Соловійов, проф. Ю.О. Скрипнік, проф. М.І. Сухарєв, проф. Я.Ф. Чередніченко, проф. І.І. Шалов, заслужені працівники вищої школи УРСР, професори І.Т. Шкаранда і О.В. Юдін та інші. До складу редколегії журналу входив і ректор КТІЛПУ. За час існування журналу ректором КТІЛП були доценти: І.В. Орлов, В.В. Анохін, І.Є. Дебрівний, С.М. Константинов, Д.Б. Головка і всі вони в свій час були членами редколегії журналу.

До складу редакції журналу входили: відповідальний секретар, редактор, технічний редактор і коректор. В період 1958-1978 рр. працівники на названих посадах часто змінювались, а з 1979 р. до закриття видання журналу в 1992 р. постійно працювали: відповідальний секретар А.І. Рольянова, редактор Н.І. Сом, технічний редактор Н.Ф. Ковалішина. Посаду коректора послідовно займали Е.М. Зайцева, Н.І. Бикова, П.К. Бондарь.

Всі названі члени редколегії і співробітники редакції журналу гідно виконували свої обов'язки.

З дня заснування журналу головним редактором на протязі 22 років був проф. М.М. Пожидаєв, а заступником головного редактора всі роки існування журналу був заслужений діяч науки і техніки України, проф. Г.А. Піскорський. Тривалий час заступником головного редактора був і проф. Г.Л. Трухан. Після смерті проф. М.М. Пожидаєва головним редактором журналу був заслужений діяч науки і техніки України, проф. Ф.А. Мойсеєнко.

Всі статті розміщувались в журналі в таких постійних розділах:

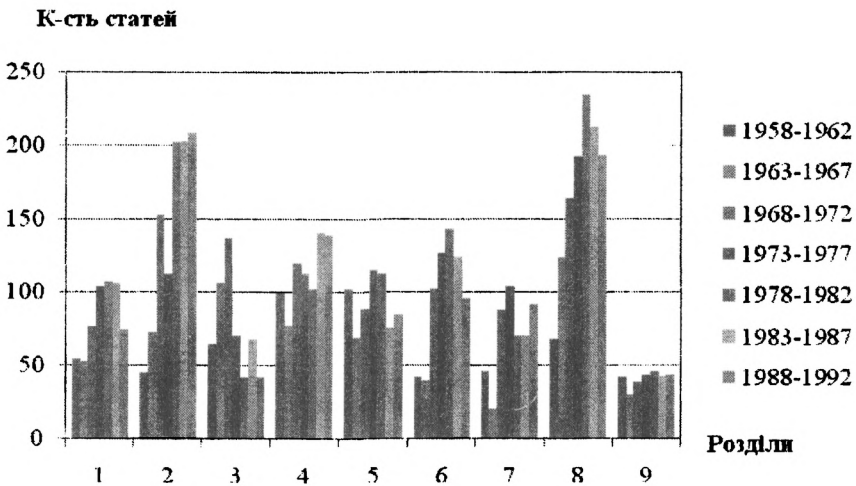
- 1 – Економіка й організація виробництва;
- 2 – Матеріалознавство;
- 3 – Промисловість штучних і синтетичних матеріалів;
- 4 – Шкіряна промисловість;
- 5 – Взуттєва промисловість;
- 6 – Швейна промисловість;
- 7 – Трикожажна промисловість;
- 8 – Механізація й автоматизація.

В журналі періодично включались і інші розділи, наприклад, обмін досвідом, життя вузів, інформація, передовиці, які в табл. 1 приведені під номером 9.

Таблиця 1. Кількість опублікованих статей в розділах за кожні 5 років та всього за 35 років

Роки	Розділи									Всього
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
1958-1962	55	45	65	101	102	42	46	68	42	566
1963-1967	53	73	106	78	70	40	21	124	30	595
1968-1972	77	153	137	120	89	102	88	164	39	969
1973-1977	104	113	71	113	115	127	104	193	44	984
1978-1982	107	202	42	102	113	144	71	235	46	1062
1983-1987	106	203	68	141	76	124	71	213	43	1045
1988-1992	75	209	42	139	85	96	92	194	44	976
Всього	577	998	531	794	650	675	493	1191	288	6197

В табл. 1 і на рисунку приведені дані про кількість опублікованих статей в кожному розділі журналу за кожні 5 років і всього за 35 років його випуску, а в табл. 2 – дані про такі важливі показники як тираж журналу і кількість в ньому сторінок, які свідчать про їх нерівномірність. Звертають на себе увагу дані про кількість опублікованих статей в розділах 2 і 8 журналу (табл. 1 і рис.). Максимальна кількість опублікованих статей в розділах 2 – «Матеріалознавство» і 8 – «Механізація й автоматизація» пояснюється тим, що ці два розділи є загальними для всіх видів виробництва, представлених в журналі.

Кількість опублікованих статей в розділах за кожні 5 років

Розподіл статей в журналі по названим розділам є невдалим, оскільки він проведений за двома різними ознаками: перша – підгалузь або вид промислового виробництва, друга – галузь наукових досліджень. Друга ознака є важливою для кожного виду виробництва. Тому було б доцільним, щоб розділи визначали лише підгалузь (вид) промисловості, а в кожний розділ вводилися б підрозділи: технологія виробництва; матеріалознавство; механізація й автоматизація; економіка й організація виробництва. При такому розподілі статей в журналі можна було б аналізувати загальний стан наукових досліджень по кожній підгалузі виробництва окремо. Такий підхід до розподілу наукових статей є важливим, перш за все, для трикотажного виробництва.

Таблиця 2. Тираж журналу і кількість сторінок в окремих його номерах

Характер истика журналу	Номер журналу						
	1	40	80	120	160	200	208
Тираж, екз.	2 500	1 665	3 830	3 710	2 420	1 735	1 240
Сторінки	186	160	74	171	144	144	113

Примітка. В останній рік (1992 р.) було видано лише 4 номери журналу: 1/205, 2/206, 3-4/207, 5-6/208.

Особливість трикотажного виробництва, в порівнянні з підгалузями легкої промисловості, полягає в нерозривних його зв'язках з матеріалознавством, механізацією й автоматизацією виробничих процесів.

Процес в'язання трикотажу у великій мірі залежить від походження, будови, параметрів та фізико-механічних властивостей текстильних ниток, з яких виробляються трикотажні полотна або вироби. А це питання текстильного матеріалознавства.

В процесі в'язання трикотажу діє величезна кількість чинників, які обумовлені конструктивними і технологічними особливостями сучасних в'язальних машин і автоматів. Процес в'язання трикотажу виконується в автоматичному режимі досить складними механізмами і робочими органами в'язальних машин і автоматів різного призначення. Робочі органи в'язальних машин і нитки, з яких утворюється петельна структура трикотажу, мають досить складну кінематику і динаміку.

На сучасних в'язальних машинах та автоматах використовують механічні, електричні, електромагнітні, електронні та інші засоби здійснення руху та управління. Кожний спосіб виконання технологічних процесів накладає свою специфіку на кінематику, динаміку і конструктивне оформлення механізмів різного призначення. І в залежності від того, наскільки глибокі теоретичні і практичні знання інженера-технолога цих особливостей процесу в'язання трикотажу, залежить ефективність використання в'язальних машин, якість вироблюваної продукції та техніко-економічні показники виробництва.

Отже, інженер-технолог трикотажного виробництва повинен, перш за все, мати глибокі знання техніки трикотажного виробництва, а фундамент цих знань закладається ще при вивченні загально-інженерних дисциплін.

До 70-х років студенти вивчали окремі в'язальні машини за профілем трикотажного виробництва. Широке впровадження в трикотажне виробництво нових конструкцій машин і автоматів зарубіжних машинобудівних фірм привело до різкого збільшення різноманітності в'язального обладнання на трикотажних фабриках, в результаті чого вивчення окремих конструкцій в'язальних машин стало нерациональним, да і практично неможливим. Тому студенти стали теоретично освоювати суть робочих процесів будь-якої в'язальної машини чи автомата, а на лабораторних заняттях та при проходженні навчальної та виробничих практик самостійно вивчати конкретні машини та автомати різних профілей трикотажного виробництва.

В навчальні плани була введена дисципліна «Функціональні групи в'язальних машин», а в 1976 р. вийшов з друку підручник «Рабочие процессы трикотажных машин» [1], який має такі розділи:

- I. Робочі процеси трикотажних машин;
- II. Автоматизація і механізація трикотажних машин;
- III. Механізми візерункотворення.

І всі ці розділи вивчають студенти – майбутні технологи трикотажного виробництва на кафедрі технології трикотажного виробництва, де вивчають також і самостійну дисципліну «Проектування в'язальних машин».

В 60-х роках в КТІЛПі зародилась добра традиція виконання на загальноінженерних кафедрах наукових робіт і підготовки наукових кадрів для спеціальностей, підготовка фахівців для яких велась в КТІЛПі. Вчені і викладачі загальноінженерних кафедр виявили найбільшу зацікавленість досить складними оригінальними конструкціями в'язальних машин трикотажного виробництва.

Коротко зупинимось на науковій роботі деяких загальноінженерних кафедр.

Проф. В.П. Сердюк, який тривалий час очолював кафедру деталей машин, організував на кафедрі підготовку через аспірантуру кандидатів технічних наук за спеціальністю «Машини та апарати легкої промисловості». Тематика більшості аспірантських наукових робіт була пов'язана з дослідженнями конструкцій та роботи різних механізмів машин трикотажного виробництва.

Окремі аспіранти після захисту кандидатської дисертації стали високо кваліфікованими викладачами на своїй та інших кафедрах, науковими керівниками аспірантів, продовжуючи наукову роботу, у вибраному ними науковому напрямку, на рівні докторських дисертацій.

Назвемо теми лише докторських дисертацій, які були виконані і захищені доцентами кафедри деталей машин КТІЛП [2]:

1. Піпа Б.Ф. Теоретичні основи й інженерні методи проектування в'язальних систем однофонтурних круглов'язальних машин (рік захисту 1983 р.).
2. Волощенко В.П. Розробка наукових основ підвищення надійності панчішно-шкарпеткових автоматів (1985 р.).
3. Хомяк О.М. Наукові основи та інженерні методи підвищення ефективності роботи плоских в'язальних машин і автоматів (1999 р.).

Названі теми докторських дисертацій, як і більшість кандидатських дисертацій, що були виконані на кафедрі деталей машин (тепер інженерної механіки), мають пряме відношення до трикотажного виробництва, але всі статті по ним були розміщені в розділі журналу «Механізація й автоматизація».

В першому номері журналу «Известия высших учебных заведений. Технология легкой промышленности» (березень 1958 р.) була опублікована стаття інженера В.І. Луцика [3] (батька покійного проф. Р.В. Луцика), в якій описані конструкція, робота і результати виробничих досліджень фотоелектронного автозупинника при обриві нитки на основов'язальній машині, який було розроблено під керівництвом автора статті в лабораторії автоматизації виробничих процесів, яка стала базою новоствореної кафедри автоматизації КТІЛП.

Виробничі випробовування автозупинника в умовах Київської трикотажної фабрики ім. Розі Люксембург дали такі результати:

- кількість обривів нитки і полумок голок зменшилась в 2-3 рази,
- продуктивність машини збільшилась на 15-20 %,

- вихід полотна першого сорту збільшився на 6-8 %,
- кількість дефектів полотна зменшилась в 2-3 рази.

Одним із основних дефектів основов'язаного полотна є поперечна смугастість, яка виникає при зупинці й пуску машини і проявляється у вигляді поперечних смуг, утворюваних внаслідок зміни розмірів, форми і кута нахилу та повороту петель в структурі трикотажу на протязі декількох петельних рядів.

В 50-х роках цій проблемі були присвячені роботи таких відомих наукових установ, як Всесоюзний науково-дослідний інститут легкого і текстильного машинобудування (ВНДІЛтекмаш) та Всесоюзний науково-дослідний інститут трикотажної промисловості (ВНДІТП).

1952 р. у ВНДІЛтекмаш І.С. Мільченко і Ш.І. Іоффе сформулювали основні технічні вимоги, яким повинен задовольняти механізм подачі ниток основи на основов'язальних машинах.

У 1952-1955 рр. ВНДІТП у співдружності з Івантіївською трикотажною фабрикою були виготовлені й досліджені різні механізми гальмування машини під час її зупинки та прискорення пуску, регулятори натягу та подачі ниток основи під час зупинки та пуску машини. Але при великій швидкості перехідних процесів при зупинці й пуску машини створити достатньо швидкодіючі механічні пристрої, які б запобігали утворенню поперечної смугастості основов'язаного полотна, виявилось неможливим. Тому у ВНДІЛтекмаш був запропонований інший спосіб запобігання утворенню поперечної смугастості полотна, який ґрунтується на протилежному принципі, тобто на подовженні періоду неусталеного режиму роботи машини під час вибігу й розгону, але і цей спосіб також мав свої суттєві недоліки.

На початку 60-х років центр теоретичних і експериментальних досліджень проблеми нормалізації процесу в'язання на основов'язальних машинах різних конструкцій, в тому числі й поперечної смугастості полотна, перемістився із Москви до Києва, а конкретніше – в КТІЛП на кафедру технології трикотажного виробництва та кафедру автоматизації виробничих процесів.

Для проведення експериментальних досліджень на кафедрі автоматизації виробничих процесів під керівництвом доц. В.А. Радзівського були розроблені різні прилади контролю та управління. Основов'язана машина, на якій проводились експериментальні дослідження, була оснащена: фотоелектричним і індукційним датчиками частоти обертання головного вала машини й положення голечниці; електроконтактними й індукційними датчиками подачі ниток основи; тензодротяними датчиками переміщення скало, натягу ниток основи й натягу полотна. Машина була оснащена також пристроєм, що забезпечував автоматичне доведення голечниці до нижнього положення при зупинці машини.

Утворення поперечної смугастості полотна досліджувались як в умовах нормальної зупинки і пуску машини, так і в режимах прискореного та плавного пуску й гальмування при різних характеристиках даного процесу і різних швидкостях роботи машини, при довільному та нижньому положенні голечниці в момент зупинки. Одержані зразки полотен з поперечними смугами досліджувались з метою визначення видимості смуг і їх характеристик, а також структури трикотажу в смугі.

Всі технологічні дослідження проводили доц. Ф.А. Мойсесенко і його аспірантка В.П. Король (кафедра технології трикотажного виробництва), а дослідження, що пов'язані з автоматизацією процесу

в'язання, проводились доц. В.А. Радзівеським та його учнями В.М. Бондарь і В.В. Гржибовським (кафедра автоматизації виробничих процесів).

Результати спільно проведених досліджень періодично публікувались в журналі «Известия вузов. Технология легкой промышленности». Так, за період 1962-1972 рр. в ньому було опубліковано 35 статей, 30 з яких в розділі «Трикотажна промисловість» і 5 – в розділі «Механізація й автоматизація». Співавторами 30 статей, що опубліковані в розділі «Трикотажна промисловість», були В.А. Радзівеський 23, Ф.А. Мойсеєнко 17, В.П. Король і В.М. Бондарь по 6 і В.В. Гржибовський 4 публікації.

Оптимальні конструктивні параметри високочастотного пластинчатого скало, захищеного авторським свідоцтвом СРСР, були встановлені доц. В.А. Радзівеським.

Творча наукова співпраця вчених названих кафедр привела до позитивного вирішення досить складної і важливої проблеми трикотажного виробництва – поперечна смугастість основов'язаного полотна і сприяла вирішенню більш широкої наукової проблеми – нормалізації технологічного процесу на основов'язальних машинах вертілках різних конструкцій з метою підвищення продуктивності машин і якості полотна, яка стала темою докторської дисертації Ф.А. Мойсеєнка.

В 60-70-х роках в журналі «Известия вузов. Технология легкой промышленности» було опубліковано ряд статей Ф.А. Мойсеєнка по результатам дослідження окремих питань загальної проблеми «Нормалізація процесу в'язання на основов'язальних машинах».

Всі названі виконавці спільних наукових досліджень захистили: Ф.А. Мойсеєнко і В.А. Радзівеський докторські, а їх аспіранти – кандидатські дисертації. Тема докторської дисертації В.А. Радзівеського – «Статика, динамика и автоматическое регулирование основовязального процесса», спеціальність 05.13.07 «Автоматическое управление технологическими процессами легкой промышленности». Захист дисертації відбувся в квітні 1974 р. на засіданні вченої ради КТІЛП.

Але, на превеликий жаль, новопризначений в 1975 р. ВАК Мінвузу СРСР перший рік своєї діяльності діяв, особливо по відношенню до докторських дисертацій, «як нова мітла» і багато докторських дисертацій не затвердив, в тому числі дисертації доцентів КТІЛП В.А. Радзівеського і В.П. Сердюка.

До названих двох кафедр можна приєднати і кафедру теоретичної механіки і ТММ, на якій з приходом на кафедру із Ташкентського інституту текстильної і легкої промисловості доц. В.М. Васильченка була розпочата успішна підготовка кандидатів і докторів наук за спеціальністю «Технологія текстильних матеріалів» (ткацьке виробництво). Докторські дисертації захистили В.М. Васильченко і В.Ю. Щербань, а ряд кандидатських дисертацій захистили аспіранти кафедри.

Опублікування результатів наукових робіт, виконаних на названих кафедрах КТІЛП, в журналі «Известия вузов. Технология легкой промышленности» суттєво сприяли розвитку науки та трикотажного виробництва.

Майже через 20 років після описаних вище наукових досліджень по проблемі нормалізації процесу в'язання на основов'язальних машинах увагу вчених КНУТД привернула робота нитконотажних пристроїв сучасних основов'язальних машин типу «Кокетт», швидкість в'язання на яких досягає двох тисяч петельних рядів за хвилину. Новий підхід до вирішення цієї проблеми висвітлено в кандидатських дисертаційних роботах Г.Б. Параски, В.В. Чабана (науковий керівник проф. О.М. Хомяк) та О.К. Тройнікової (науковий керівник проф. Ф.А. Мойсеєнко), які були захищені в 90-х роках. Названими

вченими розроблені нові нитконатяжні пристрої різної дії для стабілізації натягу ниток основи та нормалізації процесу в'язання на основов'язальних машинах, які були захищені авторськими свідоцтвами СРСР [4]:

- нитконатяжні пристрої механічної дії: А.с. 1231089 (автори О.М. Хомяк, Г.Б. Параска); А.с. 1723221 (Ф.А. Мойсеєнко, О.К. Тройнікова); А.с. 1807131 (Г.Б. Параска, О.М. Хомяк, О.К. Тройнікова, Ф.А. Мойсеєнко);
- нитконатяжні пристрої пневматичної дії: А.с. 1567681 і 1659549 (Ф.А. Мойсеєнко, О.К. Тройнікова);
- нитконатяжний пристрій з використанням спрямованого потоку повітря: А.с. 1730261 (О.К. Тройнікова, Ф.А. Мойсеєнко, Г.Б. Параска, В.В. Чабан).

Доцент Хмельницького національного університету Г.Б. Параска, будучи докторантом кафедри прикладної механіки КНУТД (науковий консультант проф. О.М. Хомяк), виконав і в 2000 р. захистив докторську дисертацію на тему «Наукові основи проектування пристроїв стабілізації натягу ниток основов'язальних машин» [2].

Докторант кафедри автоматизації технологічних процесів КНУТД В.Г. Здоренко (науковий консультант проф. Ю.О. Скрипнік) в 2007 р. захистив докторську дисертацію, яка присвячена вирішенню актуальної наукової задачі – стабілізації та контролю натягу ниток основи ткацьких верстатів та в'язальних машин [2].

Отже, добрі традиції виконання наукових робіт по проблемам трикотажного виробництва на загально інженерних кафедрах КТІЛП, які були закладені ще в 60-х роках минулого століття, зберігаються.

Журнал «Известия вузов. Технология легкой промышленности» відіграв важливу роль і в підготовці інженерних кадрів для легкої і текстильної промисловості.

Так, наприклад, в журналі № 1 за 1988 р. в розділі «Життя вузів» було опубліковано 8 статей по підсумкам роботи Всесоюзної науково-методичної конференції «Удосконалення якості підготовки інженерних кадрів для текстильної і легкої промисловості в світлі рішень XXVII з'їзду КПРС», яка була проведена у відповідності з наказом Мінвузу СРСР у КТІЛПі 14-16 жовтня 1987 р. В конференції брали участь 349 викладачів та керівників 24 вузів СРСР. На конференції були заслухані 172 доповіді, а також було виставлено та обговорено біля 150 стендових доповідей.

Назвемо прізвища авторів та назви статей по підсумкам роботи названої науково-методичної конференції:

- 1) Степанов Р.О. Світоглядна та загальнополітична підготовка студентів;
- 2) Скрипнік Ю.О., Бондарь В.М. Наукова направленість дисциплін, що вивчаються;
- 3) Чмельов В.С. Інтенсифікація навчального процесу;
- 4) Олійников В.М. Організація й управління самостійною роботою студентів;
- 5) Мойсеєнко Ф.А. Науково-дослідна робота студентів;
- 6) Бурмістенков О.П. Курсове та дипломне проектування;
- 7) Вороніна Т.І., Сівченко Н.О. Зміцнення зв'язків вузів з виробництвом, удосконалення організації практики і стажування.

Висновки

Журнал «Известия вузов. Технология легкой промышленности» сприяв розвитку науки, техніки і технології, підготовці наукових та науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації, підготовці інженерних кадрів для легкої і текстильної промисловості. Численні статті, що опубліковані в журналі, і зараз надають велику допомогу молодим науковцям та викладачам спеціальних дисциплін у вузах, які ведуть підготовку фахівців для легкої і текстильної промисловості, і особливо аспірантам та докторантам відповідних галузей науки. Використовуються статті журналу і студентами, особливо майбутніми магістрами, при виконанні науково-дослідних робіт, курсових та дипломних проектів.

За роки свого існування (1958-1992 рр.) журнал отримав широке визнання наукової громадності як Радянського Союзу, так і багатьох зарубіжних країн.

Журнал повністю перекладався на англійську мову і видавався фірмою «Бритіш Лайбрерді». З 1968 р. текстильний інститут Шерлі в Манчестері (Англія) аотував всі статті журналу в своєму інформатійному збірнику.

Підписка на журнал здійснювалась в 35 зарубіжних країнах.

Задачі, які в свій час покладались на журнал «Известия вузов. Технология легкой промышленности», зараз успішно виконує збірник наукових праць «Вісник Київського національного університету технологій та дизайну», який засновано в грудні 1999 року і виходить 6 разів на рік.

Автори статті вважають за доцільне в рік 80-ти річчя КНУТД старшому поколінню викладачів і випускників КТІЛП нагадати, а молодому поколінню вчених, педагогів та випускників КНУТД коротко розповісти про успішне тривале виконання колективом нашого вузу в рангу КТІЛП досить відповідального і в той час почесного завдання Мінвузу СРСР по виданню на протязі 35 років наукового журналу «Известия высших учебных заведений. Технология легкой промышленности».

ЛІТЕРАТУРА

1. Рабочие процессы трикотажных машин. Под редакцией проф. А.С. Далидовича. Учебник для студентов вузов, обучающихся по специальности «Трикотажное производство», М., «Легкая индустрия», 1976, 368 с., тираж 10 000 экз.
2. Мойсеенко Ф.А., Бухонька Н.П. Огляд наукових робіт, що сприяли прискоренню науково-технічного прогресу в трикотажному виробництві // Вісник КНУТД, № 4. – 2008. – С. 105-115.
3. Луцык Р.М. Фотозлектронное устройство ФЭМООН для автоматического останова быстроходных основовязальных машин при обрыве нити // Известия вузов. Технология легкой промышленности, № 1, 1958, С. 153-174
4. Мойсеенко Ф.А. Проектирование в'язальных машин. Харків, «Основа», 1994, 336 с.

Надійшла 05.02.2010